

و چون او را پدر می خوانید که بدون ظاهر بینی بر حسب اعمال هر کس داوری می نماید، پس هنگام غربت خود را با ترس صرف نمایید. اول پطرس ۱: ۱۷

اگر مدتی از ایمانان به مسیح گذشته باشد و کمی درباره چگونگی نجاتان مطالعه کرده و تعلیم گرفته باشید، به احتمال زیاد در هنگام خواندن این آیه، "داوری کردن خدا بر حسب اعمال هر کس"، برایتان سوال برانگیز و به نظرتان عجیب آمده است. البته حق دارید، چون بر اساس کتاب مقدس، انسان تنها از طریق ایمان به عیسای مسیح به عنوان نجات دهنده است که می تواند نجات یابد. با این وجود، منظور پطرس چیست؟

اگر آیه را با دقت بخوانیم متوجه می شویم که پطرس در ابتدای همین آیه گفته است "چون او را پدر می خوانید". او در دو آیه قبل تر، یعنی در آیه ۱۵ نیز گفته است: "آن قدوس که شما را خوانده است". با توجه به این دو نکته و بقیه نکاتی که پطرس تا اینجا به آنها اشاره کرده است، او با نجات یافته بودن مخاطبانش مشکلی ندارد بلکه از قضاوتی دیگر صحبت می کند، قضاوتی متفاوت با قضاوت برای ورود به حضور خداوند. پولس رسول نیز درباره این قضاوت در دوم قرنتیان ۵: ۶-۱۰ صحبت می کند.

ما برای تک تک کلماتی که به زبان می آوریم، همه تصمیماتی که می گیریم، رفتارهایی که از خودمان نشان می دهیم و... باید روزی پاسخگو باشیم. این کاملاً درست است که به خاطر اعمال اشتباه یا بهتر بگوئیم، به خاطر گناهانمان به جهنم نمی رویم ولی این به معنای بی مسئولیتی ما نسبت به رفتارهایمان نیست! به عبارتی دیگر، فیض خداوند کارت سبزی برای بی مبالائی و گناه و به قول پولس برای فرصت جسم نیست! برای پدر آسمانی ما، رفتار ما بسیار مهم است. او همه چیزش را برای ما فدا کرده و اکنون با دقت ما را زیر نظر دارد تا ببیند که آیا این فداکاری او برای ما ارزش دارد یا خیر. او رفتارهای ما را قضاوت می کند. قضاوت او کاملاً عادلانه و به دور از هرگونه ظاهر بینی است و می دانیم که هیچ چیز از چشمان او پنهان نخواهد ماند، حتی افکار و نیات ما!

حال کدام را انتخاب می کنیم؛ سرافکندگی یا سرافرازی را؟ شنیدن "آفرین ای فرزند محبوب من، کارت را به خوبی انجام دادی، به آرامی پدرت وارد شو" یا ترس و شرمندگی به خاطر اعمال زشتی که انجام دادیم؟ بیایید کمی با جدیت بیشتر به این موضوع فکر کنیم؛ آیا اعمالمان در زمان

عبور از قضاوت عادلانه و بدون ظاهربینی خداوند، همانند عبور طلا از کوره آتش خواهد بود یا مانند عبوری تلی از کاه و خاشاک از درون آن کوره؟ پولس رسول در اول قرن‌تین ۱۲: ۱۵ به زیبایی به این اشاره می‌کند که کارهای ما چطور در روز قضاوت خدا آشکار خواهند شد.

اکنون انتخاب با ما است! ما کلام خدا که نقشه راهنماست، هدایت و کمک روح القدس به عنوان یاری‌دهنده و دعا را به عنوان راه ویژه برای برقرای رابطه کلامی با پدری که تمام هستی از او فرمان می‌برد در اختیار داریم. پطرس در رساله دوم خود ۱: ۳-۴ می‌گوید ما هرآنچه برای زندگی خداپسندانه نیاز داریم، در اختیار داریم و خداوند ما را شریک طبیعت الهی خود ساخته است! حال یا از این گنجینه اسرارآمیز استفاده می‌کنیم و یا آن را در کمد دیواری خانه‌مان گذاشته، به شباهت دنیای اطرافمان زندگی خواهیم کرد. در هر صورت انتخاب با خودمان است!

پدر آسمانی! حمد و پرستش از آن توست، تنها تو لایق ستایش هستی. من ضعیف و ناتوانم ای پدر، لطفاً قوت من باش! من به تو نیازمندم؛ برای بخشش گناهانم، برای سلوک کردن در راه‌های تو و برای زندگی. ای پدر ممنونم که روح مقدست را به من دادی تا هادی و یاور من باشی. ای پدر بدون قدرت تو، زندگی خداپسندانه امکان‌پذیر نیست. ای پدر اعتراف می‌کنم که با وجود داشتن روح مقدست، باز هم مرتکب گناه شدم. لطفاً باز هم مرا ببخش و توانایی مقابله با حمله‌های شریر را به من عطا کن. به نام یگانه فرزندت عیسیای مسیح، آمین!